

at gøre. Jeg har nu ikke opfattet det saadant, jeg mener, det er Løn til civile Folk, som have den Bestilling at holde Orden paa, hvor vort unge værnepligtige Mandskab opholder sig, og selv det ærede Medlem vilde, om han var Minister eller hørte til et Regeringsparti her i Landet, sikkert ogsaa gerne vide Besked om dette.

Naar det ærede Medlem fremdeles spørger mig om, hvor meget det vil koste, er det jo netop det, som vi ville have den højtærede Minister til at overveje. Vi have sagt, at det er ikke Løn, der ønskes, men et Honorar, et Vederlag for det Arbejde, der udføres. Naar vi se paa, hvad Sognefogderne faa, er det, saa vidt jeg husker, 40—100 Kr., og Lægds mændene burde efter min Mening have noget saadant som halvt imod disse. Naar man overvejer Sagen nærmere i Ministeriet, vil det nok komme til at passe. Det kan i hvert Fald ikke blive en uoverkommelig Sum for Statskassen at yde 20—50 Kr. til hver Lægdsmand; den Sum vilde ikke komme til at tømme Statskassen.

Jeg skal altsaa anbefale at stemme for Henvisningen.

Justitsministeren (Alberti): Naar jeg talte om, at der til Virksomheden som Lægdsmand krævedes Studium, er det ikke et Studium, der er indskrænket til en enkelt Lov — jeg ved for øvrigt ikke, hvilken Lov det skulde være; det skulde vel være Hærloven, den bestaar jo af forskellige Lovbestemmelser —, men Stillingen kræver tillige et nøje Kendskab til de forskellige Skrivelser og Instrukser, der Tid efter anden ere udgaaede og stadig udgaa fra Justitsministeriet vedrørende Udskrivningsvæsenet, og det er ingenlunde lidt, hvad der her er Tale om. Dernæst kræves der en meget betydelig Evne til at holde Tingene i Orden, til at holde alle de forskellige Afgangs- og Tilgangs anmeldelser i Orden, sørge for, at Afgang og Tilgang blive anmeldte og til at holde alle de forskellige Indkaldelsesordrer i Orden, i det hele taget have alting i en saadan Orden, at de værnepligtige under almindelige Forhold let hos Lægdsmanden kunne faa alle de Oplysninger, de trænge til, og i Særdeleshed saaledes, at Lægds mændene ere i Stand til i paagældende Tilfælde, hvis der skulde finde nogen Mobilisering Sted, at foretage det, der skal ske, uden at gribe fejl. Derfor er det ikke alene af stor Interesse, men ogsaa en Nødvendighed, at have Folk, der have indøvet sig i de for-

skellige Forretninger, der ere knyttede til denne Virksomhed.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem (K. M. Klausen) sagde, at hidtil har deres Belønning bestaaet deri, at de efter 25 Aars Forløb blive udnævnte til Dannebrogsmænd. Men jeg kan glæde det ærede Medlem med at sige, at der er adskillige, der ikke, naar de ere blevne Dannebrogsmænd, straks gaa af, men som blive ved en halv Snes Aar mere, og som have faaet en Medaille i den Anledning, det ved jeg er noget, som vil glæde det ærede Medlem overordentlig at høre, og som vistnok ogsaa vil være tjenligt til noget at forsone det ærede Medlem. Imidlertid viser det sig ikke desmindre, at der paa mange Steder opstaar Vanskeligheder ved at faa de rette Folk til at være Lægds mænd og at faa dem til at blive ved saa længe, som ønskeligt kunde være, og derfor har der fra Ministeriets Side været en Trang til at imødekomme det Krav, som er fremkommet om Vederlag for deres Arbejde.

Det ærede Medlem mente, at hele Lægds- og Udskrivningsvæsenet burde henlægges under Forsvarsministeriet — vi have for Resten intet Forsvarsministerium, det maatte være under enten Krigs- eller Marineministeriet, jeg ved ikke under hvilket — og derimod ikke være under Justitsministeriet. Det er muligt, at det burde være saaledes, men vi maa jo tage Tingene saaledes, som de nu en Gang for Øjeblikket ere. Naar i sin Tid Udskrivningsvæsenet blev henlagt under Justitsministeriet, tror jeg, det har været, fordi man har ment, at ved at det blev henlagt under et civilt Ministerium, og ikke under noget af de militære, gav man de værnepligtige en større Tryghed for, at der ikke blev paalagt dem større Byrder, end der efter Lovgivningen paahvilede dem. Men jeg skal gerne indrømme, at den Betragtning nu for Tiden vilde være ganske overflødig, saa at man derfor meget godt kunde henlægge Udskrivningsvæsenet og dermed ogsaa Lægds væsenet under et af de militære Ministerier, og det er jo muligt, at et saadant Forslag i Tidens Løb kan komme frem, jeg ved intet derom. Der har oftere i den Tid, jeg har været Minister, fra Krigsministeriet været Ønsker eller Tanker fremme i denne Henseende. Det var Tilfældet under den forrige Krigsminister, og det er jo muligt, men jeg ved det ikke, at et saadant Forslag i Tidens Løb kan komme frem. Men kommer det frem, er jeg ganske vis paa, at den ivrigste Mod-